

Menteş Dağları

– Kelebek54 · 08 Ağustos 2013

Menteş Dağları

Değerli dostlarım merhabalar. Umarım; sağlıklı, zinde ve duygu yüklü günleri başarılarla süsleyerek geçiriyorsunuzdur. Gerçi herkesin mutlu ve başarılı olması mümkün değil ama yine de benim dileğim herkesin başarılı olması, mutlu ve geleceğinden emin olduklarını görmek. İnanın sizleri mutlu görmek beni de sevindirir dostlarım.

Bana gelince dostlarım. Şuan akşamın yavaş yavaş oluşmasını izliyorum. Balkondan Urla, Çeşme altı'nın arka kısmında kalan Mentesh Dağları üzerinde henüz batmamış olan güneşin izlerini izliyorum. Harika bir görünüm. İnsanın içini titretiyor. Hele bir de en çok değer verdiğiniz kişi ye olduğunuz yerde hissederek böyle bir grup vaktini izliyorsanız sormayın gitsin dostlarım. Önce bir sararma, kavuniçi bir renk, ardından yavaş yavaş koyulaşan kırmızılık, morarmaya dönüşürken çok hızlı geçen zaman dilimi içerisinde grilik kaplıyor ortalığı ve derken ortalık kararmaya başlamış ve bir de bakmışsınız sokak lambaları yanmaya başlamış ve siz kendinizi gecenin koynuna bırakmışsınız sevgilinizin omuzlarında dinlenir gibi gece içerisinde hafif nemlenen ıslak yanaklarla gözleriniz ufuktaki çoban yıldızını izlemeye başlamıştır bile. Deniz kıyısında olsaydım, ay ışığında kayıkların gidişinde küreklerin çıkardığı hışırtı ile birlikte yakamozu hissetmiş olacaktım. Denizden uzak bir tepeden gün batımını izlemekte ayrı bir mir mutluluk dostlarım. Her ne kadar sevgilinizin omzuna koyamadığınız başınız boynu bükük te kalsa, güneşin batışını seyretmek, izlemek ayrı bir mutluluk doğrusu, ancak boynu bükük bir mutluluk.

Bir kaç gündür yazmak istedim. Ama inanın dostlarım yazamadım. Dövülmüş bir vücuttan daha beter bir durumdayım. İnanın beni dövseler bu vücudum bu kadar yorgun olmaz ve kesinlikle ayağa kalkacaktır mutlaka. Ruh yorgunluğu var ya dostlarım, ahhhh o ruh yorgunluğu? Ruh yorgun olunca, ruh yılgınlığa, yılgınlık ise çaresizliğe dönüşüyor. Üstelik yattığınız yerde duvarlar üstünüze gelecek gibi olur, tavana da bol bol ya yazı yazarsınız ya da kurşun delikleri sıralarsınız tavanlara. Bütün vücudum haşat olmuş gibi. Ruhumun yorgunluğu; yılgınlığa, yılgınlık yorgun sözcüklere ve ben yorulan sözcüklere hükmedemiyorum ne yazık ki... Sadece sözcüklere hakimiyet mi sevgili dostlarım? Neredeeeee? Sözcüklere rast gele dökülürken ruhumun derinliklerinden dilimden kaleme, yorgun ruhumun derinliklerinden kopan bir fırtına beni hallaç pamuğu gibi attı ve darma dağınık ederek vücudumdaki titremeler, göz kapaklarına hakim olamayan duygular ve baraj kapaklarını kontrol edemeyen iradem! Bitti dostlarım bitti, biliyor musunuz?

Değerli dostlarım. İnsan madden çökünce ister istemez manen de çöküyorsunuz. Hani derler ya batan gemiyi ilk önce fareler terk edermiş benim de öyle oldu. Kahpelerin, şerefsizlerin, düzenbazların, yüzünüze gülüp evet diyenler biraz sonra; "Özür dilerim, ben var sandım ama bende de kalmamış

arkadaşım. İnan çok üzgünüm, senin isteğini yerine getiremeyeceğim.” sizi elinizi boş, böğrünüzü dövmeye ve ayrı duaların ve başka dostlarınızın kapısını çaldırmaya yöneltecektir. Yalnız şu bir gerçek ki dostlarım; sizde para varsa başkalarında da var. Eğer sizde para yoksa bu körolası para hiç kimsede yok. Kardeşiniz, yeğenleriniz, amcalarınız, dayılarınız gerçekten sizin telefonlarınıza bile çıkmazlar. Size param yok diyen amcanız iki gün sonra istediğiniz paranın on katına bir tarla satın alır. Allah insanı ilk önce imandan sonra da gerçek dost ve akrabalarından ayırmasın.

Evet dostlarım. Emekliler sürünüyor diye basında duyuyoruz ve her gün hatırlatmalar yapılıyor. Dostlarım benim sürünmem inanın daha beter, ben alçak sürünmede günümü gün ediyor ve bu nedenle başım bir türlü yukarıya kalkmıyor. Tabii ki bu durumda da kimin dost, kimin düşman olduğun u göremiyor. Hani dost başa düşman ayağa bakarmış. Ben şimdi o durumdayım. Yukarısını göremediğim için dostlarım bana yardım elini uzatacak dostları göremiyorum. Hani nerede o canım arkadaşım diyen yalakalar! Bir zamanlar kartal olduk misali, şimdi akbabaların ölse de şunun leşini ağız tadıyla yiyeyim diyenler çoğaldı dostlarım. Yalnız hesapları tutmayacak. Ben bu alçak sürünmeden mutlaka kurtulacağım. Hevesleri kursaklarında kalacak. Hep böyle alçak sürünmede talime devam edecek değiliz her halde. Adalet bir gün terazisini benden yana mutlaka çevirecek. İşte o zaman bende olmayan başkasında da olur mu olmaz mı bilmem?

Çok zor dostlarım yalnızlık ve bir yaprak kımıldasa da şu rüzgarın etkisiyle bana da bir yaprak düşüp bereketimin artmasını beklemek te çok zor. Aslında şu sıralar bir de sanıyorum artık yolun sonuna geldim. Artık benim için yaşam bitti deme durumuna geliyorum dostlarım. Elimde değil, insan bir defa umutlarını yavaş yavaş bitirmeye başlarsa.... “İnsanın ürkmesi, hayvanın ürkmesine benzemez.” demiş eskiler. Doğruymuş dostlarım, inanın çok doğru. İnsan bir defa korkmaya başlamasın; evin duvarları üzerinize gelir, belalar da ne yazık ki sizi sanki özel olarak takip ediyormuş gibi olur. İnanın yaşamak ile yaşamamak arasında seçimli bir soruyu bile artık kabul edemeyecek kadar yoruldu ve artık böyle bir sorunun cevabını da düşünebilecek güce sahip değilim sanırım.

Şu dünyada son iki yılda yemin ederim dostlarım cehennemden en korkuncunu yaşıyorum. Çok değerli iki dostum, biricik sevdiğim ve yardım yapamayacak durumda olup bana manevi desteklerini esirgemeyen dostlarım var ya işte onların sayesinde yaşamın ipine sımsıkı sarılmaya devam ediyorum. Bayramda, kandillerde, bazen sesimi duymak istediklerinde arayan ger çekten birkaç can dostum kalmış bir elimin parmaklarını geçmeyecek kadar. Biliyor musunuz dostlarım, çevremde bulunan, samimiyetlerine inandığım birkaç dostum, sevdiğim olmamış olsa ayakta kalamayacağım. Alçak sürünmemde benim ayaklarıma bakmayan, isteyerek bana elini uzatıp ayakta kalmamı sağlayan can dostları var benim. Hala terk edilmedim. Sağ olun can dostlarım, biricik sevdiğim esmerim, benden kilometrelerce uzakta kalıp manevi desteğini esirgemeyen canlarım... İyiki varsınız ve iyiki benimle barabersiniz. Sizleri çok seviyorum.

Bugünlük de bu kadar can dostlarım. Bugün biraz karamsardım. Arada bu kadarcık olsun, hoş görün

olmaz mı? Sizlerin sevgisine ve hoş gürüsüne sığınıyorum. Yüzünüz güleç, umutlarınız daim, geleceğiniz güvenli, dostlarınızla, ailenizle birlikte; başarılı, sevgi dolu mutluluklar dilerim.

Kalın sağlıcakla.

İzmir / 14.09.2009

Hüseyin DURMUŞ

Emekli Edebiyat Öğretmeni

Şair Yazar

www.kafiye.net